

تجربه زیستی معتادان از ننگ اجتماعی

حسین کرمشاهی امجری^۱، مصیب مولایی مقبلی^۲، امیر سلطانی نژاد^۳، پیمان حیدری^۴، امین سالاری^۵

چکیده

هدف: ننگ اجتماعی در بیماران مبتلا به اعتیاد موجب بروز عوارض متعددی برای آن ها و سیستم درمانی شان شده است. هدف از مطالعه حاضر، تشریح تجربیات درک شده این بیماران از ننگ اجتماعی در ارتباط با خانواده و سایر اقشار جامعه بود. **روش:** این پژوهش به صورت کیفی و با استفاده از مصاحبه های نیمه عمیق بر روی ۶۱ بیمار مبتلا به اعتیاد که در محدوده سنی ۲۵ تا ۴۷ سال بودند از دو مرکز ترک اعتیاد در سال ۹۶-۱۳۹۵ در شهر کرمان انجام گرفت. داده ها به دست آمده به روش پدیدار شناسی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. **یافته ها:** نتایج تحلیلی حاکی از بدست آمدن دو مضمون عمده شامل مفاهیم بیرونی ننگ اجتماعی (نگاه سرزنش آمیز به بیماران، قضاوت نادرست و برچسب زنی، رفتارهای اجتنابی، بیکاری و اخراج) و مفاهیم درونی ننگ اجتماعی (خود داری از مراجعه به مراکز پزشکی و درمانی، پنهان نگه داشتن بیماری، خود داری از ازدواج، نا امیدی به زندگی) ارائه گردید. **نتیجه گیری:** سرزنش به همراه طرد بیماران از جمله تجربیات مطرح اکثر آن ها بود. این مطالعه بر لزوم تلفیق آموزش های کاهش استیگما با کمک آموزش های ترک اعتیاد و با استفاده از تئوری های تغییر رفتار در جامعه تاکید داشت. همچنین نتایج نشان دهنده این نکته می باشد که در عرصه اجتماعی افراد معتاد نیازمند حمایت های مادی، عاطفی و اجتماعی اعضای جامعه و خانواده می باشند و بایستی نگرش افراد جامعه را نسبت به اعتیاد و افراد معتاد تغییر داد.

کلید واژه ها: اعتیاد، استیگما، مطالعه ی کیفی، بیماران

^۱. دانشجو، دبیری علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر، کرمان، ایران.

^۲. دانشجو، دبیری علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر، کرمان، ایران.

^۳. دکتری جامعه شناسی، دانشگاه فرهنگیان.

^۴. دانشجو، دبیری علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر، کرمان، ایران.

^۵. دانشجو، دبیری علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر، کرمان، ایران.

پست الکترونیکی: hossein.karamshahi@gmail.com